

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»
Факультет соціології і права**

КАТАЛОГ

вибіркових навчальних дисциплін для здобувачів наукового ступеня доктор
філософії за спеціальністю 081 «Право»
третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

УХВАЛЕНО:
Методичною радою КПІ ім. Ігоря Сікорського
(протокол № 5 від 23 лютого 2023 р.)
Вченою радою факультету
соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського
(протокол № 6 від 17 лютого 2023 р.)

Київ 2023

Каталог вибірових навчальних дисциплін для здобувачів наукового ступеня доктор філософії за спеціальністю 081 «Право» третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти Упорядн. Бевз С.І., Маріц Д. О., Пленюк М.Д., Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2023 рік. 21 с.

Зміст

Актуальні проблеми права промислової власності	3
Теоретичні проблеми правового регулювання комерційних позначень	6
Міжнародно-правова охорона інтелектуальної власності	9
Проблеми правового забезпечення технологій цифрової трансформації	11
Теоретичні проблеми правового забезпечення інформаційних ресурсів	14
Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні	16
Удосконалення форм використання спеціальних знань у кримінальному провадженні	19

Дисципліна	Актуальні проблеми права промислової власності
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	кандидат юридичних наук Дмитренко Вікторія Вікторівна
Курс	2 курс, весняний семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інтелектуальної власності та приватного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Знання конституційного, цивільного, інтелектуального, інформаційного, господарського права.
Що буде вивчатися?	Підходи до систематизації законодавства України у сфері промислової власності. Проблеми правової охорони об'єктів патентного права, промислових зразків, торговельних марок, географічних зазначень, комерційних найменувань, комерційної таємниці, ноу-хау. Комерціалізація прав на об'єкти промислової власності. Захист прав на об'єкти промислової власності.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС вимагає відповідної підготовки фахівців у галузі 08 «Право». Формування професійної правосвідомості у висококваліфікованих, конкурентоспроможних та інтегрованих у європейський науково-освітній простір професіоналів (докторів філософії в галузі права), які здатні створювати сучасні наукові знання та продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні правові проблеми шляхом інтернаціоналізації новітніх наукових досліджень, відповідно до Стратегії розвитку Університету, науково-дослідної та практичної діяльності за спеціальністю «Право» та викладацької роботи, в тому числі й в інших вищих навчальних закладах.
Чому можна навчитися? (результати навчання)	Студент повинен: мати концептуальні та методологічні знання у сфері приватного права, в тому числі й дослідницькі навички, достатні для проведення наукових досліджень на рівні міжнародних досягнень з відповідного напрямку отримання

	<p>нових знань, зокрема в методології наукового дослідження; усвідомлювати особливості системи приватного права України та права Європейського Союзу, аналізувати стан відповідності міжнародно-правових актів та актів національного законодавства, а також доктрин права, пропонувати шляхи вдосконалення правотворчої та правозастосовної діяльності щодо напрацювання в світовій та вітчизняній науці приватного права;</p> <p>вміти формулювати робочі гіпотези досліджуваної проблеми, які мають розширювати і поглиблювати стан наукових досліджень в обраній сфері;</p> <p>використовувати в науково-дослідницькій діяльності основні категорії теоретичної філософії, фундаментальні праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених у сфері приватного права, наукові концепції та доктрини права, здійснювати моніторинг юридичних джерел інформації відносно досліджуваної тематики;</p> <p>знання іноземної мови та вільне її використання в процесі наукової комунікації, написання публікацій, публічних виступів, збору та обробки інформації на іноземній мові в процесі роботи над дисертаційним дослідженням;</p> <p>розуміти загальні методи та принципи правових наук, методологію правових досліджень, застосовувати їх у власних дослідженнях в юридичній сфері та у викладацькій діяльності;</p> <p>визначати правові проблеми та пропонувати шляхи їх вирішення; розробляти наукові, практичні та організаційні заходи, пов'язані із врахуванням міжнародної практики.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)</p>	<p>Студент зможе:</p> <p>розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики;</p> <p>мати здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу інформації, отриманої з першоджерел та вторинних наукових джерел, зокрема й міжнародних;</p> <p>здатність генерувати наукові ідеї (креативність);</p> <p>здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті, дотримуватись морально-етичних правил поведінки, етики досліджень, характерних для учасників</p>

	<p>академічного середовища, а також правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях;</p> <p>здатність розробляти та управляти науковими проектами;</p> <p>здатність вільного пошуку, аналізу та використання наукової літератури на іноземній мові у процесі написання дисертаційного дослідження, наукових публікацій, публічних виступів на наукових зібраннях;</p> <p>здатність до аналізу сучасних та прогнозування нових тенденцій вирішення проблемних питань, що стосуються сфери приватного права;</p> <p>здатність оперувати юридичними концепціями і категоріями, а також презентувати та обговорювати результати наукових досліджень та/або інноваційних розробок українською та іноземною (англійською) мовами, а також розуміння англомовних наукових статей за напрямом дослідження;</p> <p>здатність здійснювати фаховий аналіз практики міжнародних судових та арбітражних установ, рішень міжнародних організацій, актів права Європейського Союзу, а також практики Європейського Суду захисту прав людини;</p> <p>здатність оцінювати механізм впровадження міжнародно-правових норм у вітчизняне законодавство;</p> <p>здатність брати продуктивну участь у науковому співробітництві як на національному, так і міжнародному рівнях;</p> <p>здатність застосування іноземної мови в науковому дослідженні.</p>
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	лекції, практичні заняття (проблемний виклад матеріалу, дискусія, кейси, тестування, розв'язання задач, експрес-опитування)
Семестровий контроль	Залік

Дисципліна	Теоретичні проблеми правового регулювання комерційних позначень
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	кандидат юридичних наук Дмитренко Вікторія Вікторівна
Курс	2 курс, весняний семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інтелектуальної власності та приватного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Знання конституційного, цивільного, інтелектуального, інформаційного, господарського права.
Що буде вивчатися?	Правове регулювання охорони торговельних марок. Реєстрація, критерії правової охорони торговельних марок, специфіка підбору класів для товарів та послуг, права та обов'язки власника свідоцтва на торговельну марку. Правові проблеми охорони географічних зазначень, їх критерії правової охорони, реєстрація, особливості використання, особливо у зв'язку з Угодою про асоціацію між Україною та ЄС. Правова охорона комерційних найменувань.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Виконання Угоди про асоціацією між Україною та ЄС вимагає відповідної підготовки фахівців у галузі 08 «Право». Формування професійної правосвідомості у висококваліфікованих, конкурентоспроможних та інтегрованих у європейський науково-освітній простір професіоналів (докторів філософії в галузі права), які здатні створювати сучасні наукові знання та продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні правові проблеми шляхом інтернаціоналізації новітніх наукових досліджень, відповідно до Стратегії розвитку Університету, науково-дослідної та практичної діяльності за спеціальністю «Право» та викладацької роботи, в тому числі й в інших вищих навчальних закладах.
Чому можна навчитися?	Студент повинен: мати концептуальні та методологічні знання у сфері

<p>(результати навчання)</p>	<p>приватного права, в тому числі й дослідницькі навички, достатні для проведення наукових досліджень на рівні міжнародних досягнень з відповідного напрямку отримання нових знань, зокрема в методології наукового дослідження; усвідомлювати особливості системи приватного права України та права Європейського Союзу, аналізувати стан відповідності міжнародно-правових актів та актів національного законодавства, а також доктрин права, пропонувати шляхи вдосконалення правотворчої та правозастосовної діяльності щодо напрацювання в світовій та вітчизняній науці приватного права; вміти формулювати робочі гіпотези досліджуваної проблеми, які мають розширювати і поглиблювати стан наукових досліджень в обраній сфері; використовувати в науково-дослідницькій діяльності основні категорії теоретичної філософії, фундаментальні праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених у сфері приватного права, наукові концепції та доктрини права, здійснювати моніторинг юридичних джерел інформації відносно досліджуваної тематики; знання іноземної мови та вільне її використання в процесі наукової комунікації, написання публікацій, публічних виступів, збору та обробки інформації на іноземній мові в процесі роботи над дисертаційним дослідженням; розуміти загальні методи та принципи правових наук, методологію правових досліджень, застосовувати їх у власних дослідженнях в юридичній сфері та у викладацькій діяльності; визначати правові проблеми та пропонувати шляхи їх вирішення. Розробляти наукові, практичні та організаційні заходи, пов'язані із врахуванням міжнародної практики.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)</p>	<p>Студент зможе: розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики; розвинути абстрактне мислення, аналіз та синтез інформації, отриманої з першоджерел та вторинних наукових джерел, зокрема й міжнародних; здатність генерувати наукові ідеї (креативність);</p>

	<p>здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті, дотримуватись морально-етичних правил поведінки, етики досліджень, характерних для учасників академічного середовища, а також правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях;</p> <p>здатність розробляти та управляти науковими проектами;</p> <p>здатність вільного пошуку, аналізу та використання наукової літератури на іноземній мові у процесі написання дисертаційного дослідження, наукових публікацій, публічних виступів на наукових зібраннях;</p> <p>здатність до аналізу сучасних та прогнозування нових тенденцій вирішення проблемних питань, що стосуються сфери приватного права;</p> <p>здатність оперувати юридичними концепціями і категоріями, а також презентувати та обговорювати результати наукових досліджень та/або інноваційних розробок українською та іноземною (англійською) мовами, а також розуміння англомовних наукових статей за напрямом дослідження;</p> <p>здатність здійснювати фаховий аналіз практики міжнародних судових та арбітражних установ, рішень міжнародних організацій, актів права Європейського Союзу, а також практики Європейського Суду захисту прав людини;</p> <p>здатність оцінювати механізм впровадження міжнародно-правових норм у вітчизняне законодавство;</p> <p>здатність брати продуктивну участь у науковому співробітництві як на національному, так і міжнародному рівнях; здатність застосування іноземної мови в науковому дослідженні.</p>
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	лекції, практичні заняття (проблемний виклад матеріалу, дискусія, кейси, тестування, розв'язання задач, експрес-опитування)
Семестровий контроль	Залік

Дисципліна	Міжнародно-правова охорона інтелектуальної власності
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	кандидат юридичних наук Дмитренко Вікторія Вікторівна
Курс	2 курс, весняний семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інтелектуальної власності та приватного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Знання конституційного, цивільного, інтелектуального, інформаційного, господарського права.
Що буде вивчатися?	Специфіка міжнародно-правової охорони різних об'єктів права інтелектуальної власності. Територіальна та екстериторіальна охорона. Правова охорона об'єктів права інтелектуальної власності за міжнародною та регіональною процедурами. Основні міжнародні договори у сфері інтелектуальної власності. Досвід країн ЄС щодо правової охорони об'єктів права інтелектуальної власності.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Навчальна дисципліна «Міжнародно-правова охорона інтелектуальної власності» спрямована на опанування основних засад міжнародно-правового регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності, приведення національного законодавства відповідно до міжнародних договорів, врахування досвіду Європейського Союзу у врегулюванні відносин у сфері інтелектуальної власності.
Чому можна навчитися? (результати навчання)	Студент повинен: мати концептуальні та методологічні знання у сфері приватного права, в тому числі й дослідницькі навички, достатні для проведення наукових досліджень на рівні міжнародних досягнень з відповідного напрямку отримання нових знань, зокрема в методології наукового дослідження; усвідомлювати особливості системи приватного права України та права Європейського Союзу, аналізувати стан відповідності міжнародно-правових актів та актів національного законодавства, а також доктрин права, пропонувати шляхи вдосконалення правотворчої та

	<p>правозастосовної діяльності щодо напрацювання в світовій та вітчизняній науці приватного права;</p> <p>вміти формулювати робочі гіпотези досліджуваної проблеми, які мають розширювати і поглиблювати стан наукових досліджень в обраній сфері;</p> <p>використовувати в науково-дослідницькій діяльності основні категорії теоретичної філософії, фундаментальні праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених у сфері приватного права, наукові концепції та доктрини права, здійснювати моніторинг юридичних джерел інформації відносно досліджуваної тематики;</p> <p>знання іноземної мови та вільне її використання в процесі наукової комунікації, написання публікацій, публічних виступів, збору та обробки інформації на іноземній мові в процесі роботи над дисертаційним дослідженням;</p> <p>розуміти загальні методи та принципи правових наук, методологію правових досліджень, застосовувати їх у власних дослідженнях в юридичній сфері та у викладацькій діяльності;</p> <p>визначати правові проблеми та пропонувати шляхи їх вирішення. Розробляти наукові, практичні та організаційні заходи, пов'язані із врахуванням міжнародної практики.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)</p>	<p>Студент зможе:</p> <p>розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики;</p> <p>розвинути абстрактне мислення, аналіз та синтез інформації, отриманої з першоджерел та вторинних наукових джерел, зокрема й міжнародних;</p> <p>здатність генерувати наукові ідеї (креативність);</p> <p>здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті, дотримуватись морально-етичних правил поведінки, етики досліджень, характерних для учасників академічного середовища, а також правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях;</p> <p>здатність розробляти та управляти науковими проектами;</p> <p>здатність вільного пошуку, аналізу та використання наукової літератури на іноземній мові у процесі написання дисертаційного дослідження, наукових публікацій,</p>

	<p>публічних виступів на наукових зібраннях; здатність до аналізу сучасних та прогнозування нових тенденцій вирішення проблемних питань, що стосуються сфери приватного права; здатність оперувати юридичними концепціями і категоріями, а також презентувати та обговорювати результати наукових досліджень та/або інноваційних розробок українською та іноземною (англійською) мовами, а також розуміння англомовних наукових статей за напрямом дослідження; здатність здійснювати фаховий аналіз практики міжнародних судових та арбітражних установ, рішень міжнародних організацій, актів права Європейського Союзу, а також практики Європейського Суду захисту прав людини; здатність оцінювати механізм впровадження міжнародно-правових норм у вітчизняне законодавство; здатність брати продуктивну участь у науковому співробітництві як на національному, так і міжнародному рівнях; здатність застосування іноземної мови в науковому дослідженні.</p>
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	лекції, практичні заняття (проблемний виклад матеріалу, дискусія, кейси, тестування, розв'язання задач, експрес-опитування)
Семестровий контроль	Залік

Дисципліна	Проблеми правового забезпечення технологій цифрової трансформації
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	Доктор юридичних наук, професор Баранов Олександр Андрійович
Курс	2 курс, осінній семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інформаційного, господарського та адміністративного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Теорія держави і права, цивільне право, адміністративне право, кримінальне право, інформаційне право, інформаційні ресурси, правові основи інформаційної безпеки, правове регулювання Інтернет речей в умовах євроінтеграції.
Що буде вивчатися?	Проблеми правового регулювання розвитку та застосування таких складових Інтернету речей (ІР) як: визначення правосуб'єктності роботів з штучним інтелектом та проблеми правового регулювання надання послуг роботами з штучним інтелектом; особливості правового забезпечення застосування хмарних технологій та великих даних (big data), використання технологій блокчейну. Крім того, специфічні умови правового регулювання персональних даних та вільного руху знеособлених даних.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Цифрова трансформація сьогодні це стратегічна складова будь-якої реформи. Один з найсучасніших та наймасштабніших напрямів цифрової трансформації є технології Інтернету речей (ІоТ). Очікується, що в майбутньому буде панувати нова економічна модель – економіка результату. Вирішальне значення в її становленні будуть відігравати технології Інтернету речей. Однією з базових умов просування ІоТ є наявність стимулюючого правового забезпечення.
Чому можна навчитися? (результати навчання)	Аналізу підходів щодо з'ясування, формулюванню та вирішенню правових проблем, пов'язаних з розвитком та застосуванням Інтернету речей в різних сферах соціальної активності.

<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)</p>	<p>Знання:</p> <ul style="list-style-type: none"> – аналізу питань про розвиток, ризики та бар'єри впровадження IP, загальні проблеми впровадження та застосування Інтернету речей; – розуміння правових проблем регулювання застосування роботів та штучного інтелекту, використання великих даних та хмарних технологій, застосування розумних контрактів та інших технологій блокчейна; захисту персональних даних, <p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> – формулювати правові проблеми, пов'язані з технологіями IoT; – здійснювати порівняльно-правовий аналіз національного законодавства та законодавства інших країн.
<p>Інформаційне забезпечення</p>	<p>Силабус</p>
<p>Форма проведення занять</p>	<p>Лекції, семінарські заняття</p>
<p>Семестровий контроль</p>	<p>Залік</p>

Дисципліна	Теоретичні проблеми правового забезпечення інформаційних ресурсів
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	Доктор юридичних наук, професор Баранов Олександр Андрійович
Курс	2 курс, осінній семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інформаційного, господарського та адміністративного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Теорія держави і права, цивільне право, адміністративне право, господарське право, інформаційне право, інформаційні ресурси, інформаційна безпека.
Що буде вивчатися?	Проблеми правового регулювання із створенням, поширенням, користуванням та зберіганням інформаційних ресурсів, зокрема, в частині визначення правового режиму електронних інформаційних ресурсів, які функціонують практично у всіх сферах суспільної активності. Порівняльно-правовий аналіз правового регулювання вільного обігу даних, захисту персональних даних. Особливості використання спеціалізованих електронних інформаційних ресурсів в юридичній практиці.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Сучасний юрист, зокрема науковець, у своїй діяльності користується багатьма інформаційними ресурсами, знання і навички користування якими, визначають практичне значення результатів його дослідження. Крім того, він приймає участь у правовому забезпеченні створення значної кількості інформаційних ресурсів. В Україні створено більше 350 електронних державних реєстрів, їх держателі – понад 80 органів державної влади, правове регулювання – чисельні закони та підзаконні акти. Наприклад, тільки в системі юстиції функціонують біля 20 реєстрів.
Чому можна навчитися? (результати навчання)	Основам виявлення правових проблем при використанні та створенні електронних інформаційних ресурсів. Пошуку інформації в інформаційних ресурсах, її належного юридичного оформлення для використання в діловій

	практиці.
Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)	<p>Знання:</p> <ul style="list-style-type: none"> – засади міжнародно-правового регулювання функціонування електронних інформаційних ресурсів; – особливості національного законодавства сфері електронних інформаційних ресурсів; <p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> – формулювати правові проблеми, пов'язані з інформаційними ресурсами; – здійснювати порівняльно-правовий аналіз національного законодавства та законодавства інших країн; – використання сервісів електронних інформаційних реєстрів в практичній діяльності.
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	Лекції, семінарські заняття
Семестровий контроль	Залік

Дисципліна	Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	Доктор юридичних наук, професор Лук'янчиков Євген Дмитрович
Курс	2 курс, осінній семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інформаційного, господарського та адміністративного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Філософські засади наукової діяльності, кримінальне право, кримінальний процес.
Що буде вивчатися?	Філософські, кримінально-правові, кримінально-процесуальні та криміналістичні передумови пізнавальної діяльності з розкриття та розслідування кримінальних правопорушень як подій, що мали місце в минулому та залишили своє відображення в матеріальному середовищі у вигляді слідів-відображень. Доказова діяльність як пізнавальний процес уповноважених державних органів та їх службових осіб, що здійснюється у визначеній процесуальній формі, спрямована на формування судових доказів і завжди має ретроспективний характер. Інструментарій пізнавальної діяльності з розслідування кримінальних правопорушень: кримінальні процесуальні дії, у тому числі слідчі (розшукові) дії гласного та негласного характеру, заходи забезпечення кримінального провадження, процесуальні рішення на різних етапах процесу доказування. Визначальні ознаки відомостей – належність, достовірність та допустимість, що дозволяє визнати їх допустимими (недопустимими) як докази у кримінальному провадженні.
Чому це цікаво і треба вивчати?	Злочинність супроводжує людство на всіх етапах його розвитку і вміло та ефективно використовує його досягнення для удосконалення протиправної діяльності. Це спонукає державу, в особі її повноважних органів,

	<p>розробляти засоби протидії такій діяльності, виконання взятих на себе обов'язків по захисту прав, свобод та законних інтересів людини, яка визнається найвищою соціальною цінністю. Оскільки судових доказів в готовому вигляді в природі не існує, процес доказування, з використанням визначених законом можливостей пізнавальної діяльності спрямований на відшукання слідів протиправної події їх фіксування та отримання з них необхідної інформації. Цей процес складається з взаємопов'язаних етапів: збирання (пошук, виявлення, вилучення та фіксація) доказових відомостей їх дослідження, перевірка та оцінка для подальшого використання доказів у кримінальному провадженні. Доказування є серцевиною кримінальної процесуальної діяльності і складається з таких елементів як: суб'єкти доказування, предмет доказування, докази та безпосередньо сам процес доказування. Обов'язок доказування покладається обставин правопорушення та вини особи у його вчинення покладається на осіб, у провадженні яких перебуває справа – дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого суддю, суддю, суд. Сучасний юрист у своїй практичній діяльності має володіти знаннями і навичками, які дозволять йому своєчасно виявляти сліди кримінальних правопорушень, уміти застосовувати правильні заходи для їх збереження з метою формування судових доказів та використання їх в процесі досудового і судового провадження.</p>
<p>Чому можна навчитися? (результати навчання)</p>	<p>Отриманий комплекс знань дозволить здобувачу всебічно, повно і об'єктивно оцінити зібрані відомості про кримінальні правопорушення та надати правильну кримінально-правову кваліфікацію вчиненому; визначити типову слідчу ситуацію, що сформувалася; оцінити відомості і побудувати необхідні версії (як стороною обвинувачення, так і стороною захисту); прийняти обґрунтовані процесуальні й тактичні рішення для збирання доказової інформації та використання її в судовому провадженні.</p>
<p>Як можна користуватися набутими</p>	<p>Здатність застосовувати знання і уміння: – виявляти джерела доказової інформації про обставини кримінального правопорушення та застосовувати процесуальні засоби</p>

знаннями й уміннями? (компетентності)	роботи з ними для забезпечення прав і законних інтересів учасників кримінального провадження; – розуміти міжнародні стандарти прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини в процесі доказування; – виділяти із значного масиву інформації таку, що містить у собі відомості про обставини кримінального правопорушення; – використовувати інформаційні масиви для пошуку відомостей про обставини правопорушення та причетних до нього осіб
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	Лекції, семінарські заняття
Семестровий контроль	Залік

Дисципліна	Удосконалення форм використання спеціальних знань у кримінальному провадженні
Рівень ВО	третій (освітньо-науковий рівень)
Викладач	Доктор юридичних наук, професор Лук'янчиков Євген Дмитрович
Курс	2 курс, осінній семестр
Обсяг	5 кредити / 150 годин 24 год. – лекцій, 24 год. – практичні заняття
Мова викладання	Українська
Кафедра	Інформаційного, господарського та адміністративного права
Вимоги (базові знання) до початку навчання	Філософські засади наукової діяльності, кримінальне право, кримінальний процес.
Що буде вивчатися?	Сучасні форми використання спеціальних знань в процесі пізнавальної діяльності з розслідування кримінальних правопорушень. Історичні аспекти використання знань різних галузей науки, техніки мистецтва та ремеслі для з'ясування обставин кримінального правопорушення. Кримінально процесуальні та криміналістичні передумови використання спеціальних знань у пізнавальної діяльності з розкриття та розслідування кримінальних правопорушень як подій, що мали місце в минулому та залишили своє відображення в матеріальному середовищі у вигляді слідів-відображень. Сучасні можливості використання спеціальних знань у формі залучення спеціаліста до участі в проведенні передбачених законом слідчих та інших процесуальних дій, а також під час проведення експертизи. Організація взаємодії дізнавача, слідчого з особами, які володіють спеціальними знаннями та навичками та можуть надавати необхідну допомогу у вирішенні питань, що потребують спеціальних знань. Процесуальні документи, якими оформлюється процес використання спеціальних знань, та їх значення в процесі розслідування та судового розгляду. Співвідношення висновку спеціаліста з висновком експерта. З'ясування питань щодо доказового значення результатів медичного освідування у провадженнях про кримінальні проступки та їх співвідношення з висновком експерта.

	<p>Процес підготовки та призначення комп'ютерно-технічної експертизи для дослідження комп'ютерної техніки та (або) комп'ютерних носіїв інформації з метою визначення статусу об'єкта як комп'ютерного засобу, виявлення і вивчення його ролі в розслідуваному злочині, а також отримання доступу до інформації на електронних носіях з подальшим всебічним її дослідженням.</p>
<p>Чому це цікаво і треба вивчати?</p>	<p>Вирішення пізнавальних завдань з розслідування кримінальних правопорушень неможливо уявити без використання знань різних галузей науки, техніки мистецтва та ремесла. Це відомо з давніх часів, коли для з'ясування причин смерті людини запрошували медиків, а для дослідження документів на право власності тих, хто володів такими знаннями. Злочинці використовують для вчинення протиправних дій сучасні досягнення суспільства. Це дозволяє досягти злочинного результату з мінімальними витратами сил і засобів, надійно приховати результати злочинної діяльності з метою уникнути покарання за вчинене. В сучасних умовах законодавець розширює форми і способи використання спеціальних знань для оперативного і точного встановлення обставин правопорушення, щоб унеможливити особам, які їх вчинили уникнути передбаченого законом покарання. В першу чергу це стосується використання знань в галузі медицини, для з'ясування стану, в якому перебуває особа, що щойно вчинила кримінальне правопорушення або визначення природи певної речовини або об'єкта для віднесення їх до заборонених у вільному обігу тощо. Важко уявити сучасного юриста, який у своїй практичній діяльності зуміє вирішувати складні завдання не звертаючись для цього по допомогу осіб, які володіють спеціальними знаннями у певній галузі.</p>
<p>Чому можна навчитися? (результати навчання)</p>	<p>Отриманий комплекс знань дозволить здобувачу повною мірою використовувати сучасні можливості різних галузей знань для всебічно, повно і об'єктивно дослідження відомостей про кримінальні правопорушення та надавати їм правильну кримінально-правову кваліфікацію; визначити типову слідчу ситуацію, що сформувалася на конкретному етапі розслідування; оцінити зібрані відомості і побудувати необхідні версії; прийняти обґрунтовані процесуальні й</p>

	тактичні рішення для збирання доказової інформації та використання її в судовому провадженні.
Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями? (компетентності)	Здатність застосовувати знання і уміння: – виявляти джерела доказової інформації про обставини кримінального правопорушення та застосовувати процесуальні засоби роботи з ними для забезпечення прав і законних інтересів учасників кримінального провадження; – розуміти міжнародні стандарти прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини в процесі доказування; – виділяти із значного масиву інформації таку, що містить у собі відомості про обставини кримінального правопорушення; – використовувати інформаційні масиви для пошуку відомостей про обставини правопорушення та причетних до нього осіб.
Інформаційне забезпечення	Силабус
Форма проведення занять	Лекції, семінарські заняття
Семестровий контроль	Залік